

DIREKTIVER OG MELDINGER
TIL ALLE DISTRIKTSSTYRER
FRA SENTRALEKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

AUGUST 1980

INNHOOLD:

I. Direktiv om LO-kongressen	s. 1
II. Direktiv om rapportplikt om delegater til forbundslandsmøter.....	s.13
III. Varsel om innkalling til kvinnepolitisk konferanse.....	s.13
IV. Foreløpig direktiv om Afghanistanarbeidet..	s.13
V. Direktiv om landsmøtedelegatkonferanser....	s.16
VI. Direktiv om spredning av internmateriale for RU og NKS.....	s.17
VII. Purring på årsrapporter.....	s.17

I. DIREKTIV OM LO-KONGRESSEN 1981

1. Innledning.

Dette notatet inneholder forslag til politiske og taktiske retningslinjer for forberedelsene til LO-kongressen i 1981. En god del av stoffet er lite bearbeidet. LO-kongressen vil nemlig ta opp spørsmål der partiet som helhet ikke har utvikla en linje, f.eks. Industripolitikken. Fram til kongressen i mai neste år vil vi sikkert ha kommet mye lenger, men i første omgang må vi sørge for at det blir reist forslag i fagforeningene og fristen er 1. oktober i år. Det er da bedre at vi fremmer uferdige eller ufullstendige forslag, enn at vi overlater arenaen til DNA og SV.

2. LO-kongressens betydning.

Kongressen er først og fremst et allmenpolitisk forum. Den får omfattende dekning i massemedia. DNA- og LO-ledelsen vil gjøre Kongressen til et ledd i Stortingsvalgkampen noen måneder etter.

Hovedsakene som LO-ledelsen legger opp til er utvidelse av bedriftsdemokratiet, industripolitikken og framtidas tariffpolitikk. Tariffpolitikken vil ganske sikkert også gå inn på DNAs skattepolitiske forslag.

Vi må sjølsagt også gå inn i disse diskusjonene. Det blir en stor utfordring for partiet ettersom vi er kommet kort på flere av disse sakene. Men vi kan sjølsagt ikke la DNA-toppene få bestemme innrettinga aleine. Kongressen må også bli en konfrontasjon mellom grunnplan og ledelse i LO. En hovedoppgave for oss blir å skape en massebevegelse rundt sentrale grunnplanskrav i forberedelsene til kongressen. Krav som LO-ledelsen vil avvise og dermed ytterligere bidra til å skjerpe motsigelsene innad i LO.

3. Kort om forrige kongress i 1977.

Kongressen i 1977 var ikke forberedt fra vår side. Det var en like stor overraskelse for oss som for sosialdemokratene at vi fikk 5 delegater. Da disse ble valgt var også fristen for å levere forslag forlengst gått ut. På tross av dette ga de uttallige forslagene fra fagforeningene en utmerka plattform for de 5. Denne gangen må vi jobbe mye mer for å styre forslagene til kongressen og styrke folks oppmerksomhet om hva som skal foregå.

På selve kongressen gjorde våre folk i all hovedsak en meget god jobb. I løpet av kort tid måtte vi utvikle standpunkter på en rekke saker som vi som parti ikke hadde noen vedtatt linje for.

Uten de 5 sin innsats, så ville heller ikke kontrasten mellom grunnplanskravene og kongressens vedtak ha kommet fram.

Feilene som ble gjort var fullstendig underordna dette. Først og fremst ble det drevet et alt for dårlig massearbeid på selve kongressen, vi satsa alt for lite på å bygge opp allianser. Vi kunne også ha gjort et bedre etterarbeid. Utgivelsen av boka om LO-kongressen var et utmerka tiltak. Den er spredd for dårlig, og er faktisk også aktuell idag for å vise hvordan en kongress foregår og hvordan ledelsen trampa på medlemmenes krav. Men vi burde i tillegg ha gitt ut noe enklere agitasjon som kunne vært spredd i masseomfang.

4. Gangen i forberedelsene.

1. oktober skal alle forslag til vedtak fra foreningene være kommet inn til LO-ledelsen. Samme frist gjelder for foreningenes nominasjon av kandidater til kongressen. Dette betyr at fagforeningene stort sett må behandle forslag og nominasjoner før midten av september. Vi har altså svært liten tid i denne fasen.

Endelig valg av delegater foretas etter tre forskjellige modeller. På landsmøtene, distriktsvise valg (som i Jern og Metall) og valg etter en fellesliste for hele landet. De forbunda som velger etter de to siste alternativene har plikt på seg til å opplyse i fagbladene om alle kandidater som er foreslått fra foreningene, samtidig som de gir sin innstilling. Bare folk som er foreslått fra fagforeningene kan velges. I første omgang blir det derfor viktig at vi sørger for mange bra forslag fra fagforeningene. De endelige valg kommer tidlig på vårparten og da skal vi komme tilbake til forslag til en valgkampanje.

5. Hovedsaker på kongressen.

Vi ønsker å skape en massebevegelse for noen sentrale krav foran kongressen. I det følgende vil vi holde oss til disse sakene. Men det betyr ikke at vi ber folk holde seg utelukkende til disse. Det vil finnes en hel rekke saker som både kan og bør tas opp. Vi anbefaler kameratene å se gjennom tidligere forslag til kongressen og vurdere om de bør reises på nytt om de fortsatt er aktuelle. Poenget med dette notatet er å finne et relativt lite antall saker som bør gå igjen og bli en slags "grunnplanets program" for kongressen. Saker som vi ønsker debatt om i hele perioden fram til kongressen.

I det følgende vil vi ta opp saksområder uavhengig av hvilket punkt på kongressens dagsorden de vil bli behandla innafor. LOs handlingsprogram vil gjerne være stedet der de mer generelle poli-

tiske forslagene kommer opp. Men det spiller liten rolle om vi på forhånd presiserer under hvilket punkt vi vil ha opp en sak. LOs sekretariat redigerer sjøl forslagene og så sant en sak finnes i sakspapirene til kongressen, så kan den reises under flere punkt på dagsorden. NB! Det er viktig at alle forslag også har med en egen motivasjon, ellers er det mulig for LO-ledelsen å avvise dem reint formelt.

6. Tariffpolitikken.

Argumentasjonen rundt tariffpolitikken skulle være kjent. Etter vårt syn vil tre saker stå i sentrum: Statens rolle, forhandlingsretten lokalt og oppgjørsformen, lavtlønnsproblemet.

LO-ledelsens linje kan man lese utfra debattheftet deres om "Inntektspolitikk/lavtlønn" fra 78/79, og fra det siste oppgjøret. Hovedpoengene deres er at staten må være med, uansett oppgjørsform ellers, at brorparten av lønnstilleggene må komme gjennom de sentrale oppgjørene og ikke lokalt og at lavtlønnsproblemet må løses først og fremst gjennom fonds eller overføringer. Innskrenkingen i forhandlingsretten og taket på lønnsglidninga er derfor helt ut i pakt med flertallet i LO-toppen sin linje. Kort sagt så var oppgjøret i 1980 egentlig fullstendig etter deres hode.

Et hovedproblem i tariffpolitikken vil bli å overvinne den reaksjonære splittelseslinja som DNA-lederne har klart å skape mellom lavtlønte og såkalt høytlønte. Vi er ikke fornøyd med arbeidet på dette området. Hovedkravene nedenfor er i seg sjøl ikke nok til å rive ned disse skillene. Først og fremst tror vi problemet må løses gjennom bedre kontakt og felles diskusjoner med folk fra forskjellige bransjer og arbeidsplasser.

Forslag til hovedkrav:

-Frie forbundsvise oppgjør.

Her er det mulig at det vil dukke opp ett av to kompromissforslag. Arthur Svensson har antydning at privat og offentlig sektor bør skilles og vedta hver sin oppgjørsform. Et annet forslag er at forbunda skal stilles fritt til sjøl å avgjøre oppgjørsformen. Ingen av disse forslaga er etter vår mening egna til annet enn å splitte opposisjonen.

Når det gjelder statens deltakelse, så gir det siste oppgjøret gode argumenter for ikke å ha med staten som part. De tiltakene staten satte inn var minimale og kunne like gjerne ha vært gjennomført i andre sammenhenger. Det staten gjorde var å bruke sine tiltak som pressmiddel for å få folk til å stemme ja. Det er dessuten et viktig poeng at staten ikke bidro overhode til lavtlønnsordninga. Tvert i mot så ramma staten de lavtlønte ved ikke å forandre på

progresjonssatsene slik at det store flertallet lavtlønte i dag blir ramma av progresjonen med full tyngde.

Det er helt klart at statens politikk har stor innflytelse på den faktiske kjøpekrafta til folk, uansett hvilke nominelle tillegg man oppnår i forhandlingene med NAF. Men det gjør ikke staten til en nødvendig part i oppgjøret. Fagforeningene bør heller engasjere seg kraftigere i debatten om statsbudsjettet, der både skatte- og trygdepolitikken blir fastlagt. Når det gjelder prisene så ga staten i dette oppgjøret ingen garantier til de fagorganiserte, men bare til NAF; NAF skal få ta igjen store deler av lønnsøkningen i prisene. Disse erfaringene bør lede til at det gamle kravet om indeksregulering av lønna reises på nytt. Det er i tillegg noe som skjer i avtaleform mellom LO og NAF, uten statens medvirkning.

-Forhandlingsrett lokalt to ganger i året.

Dette er i realiteten bare en tallfesting av det som alt ligger i LOs handlingsprogram. Vi bør agitere for dette kravet også utfra de lavtlønte. Det er et klassekrav og ikke noe høyt lønnskrav. Verd å merke seg at Kjemisk støtta dette kravet da det ble reist av de lokale lavtlønnsforeningene deres foran oppgjøret.

LO-kongressen vil forøvrig bli avholdt omtrent samtidig med at forhandlingene om tak på lønnsglidningen i 1981 blir avslutta.

-Ingen skal tjene under 90 prosent av gjennomsnittet i industrier

Mange vil få seg en overraskelse når de ser at garantiordninga på 85 prosent ikke var individuell. Dette kravet bør også knyttes sammen med den lokale forhandlingsretten. Uten denne vil garantiordninga ha liten verdi. Det vil bli en regulering og deretter samling i bønn.

-Arbeidsgiverne skal betale de lavtlønte.

Det lavtlønnsfondet som ~~er~~ er det motsatte av Gjest-Baardsen-fond. Arbeiderne og de fattigste bedriftene betaler. Mange lavtlønte betaler uten å få lavtlønnstillegg sjøl.

Eventuelle overføringer for å betale de lavtlønte bør skje etter hardere beskatning av den mest profittable industrien. Viktig her at vi gjør det klinkende klart at vårt standpunkt ikke har noe med å være "gniere" å gjøre eller et uttrykk for "manglende solidaritet"

-Bort med koplingsbestemmelsen i Arbeidstvistlovens §35, pkt. 7.

På forrige kongress kom det inn 19 forslag til endringer i denne loven. 16 av dem ville fjerne koplingsbestemmelsen. Etter at

det var koplinga som sikra ja-flertallet i år, så skulle det være mulig å reise denne saka med fornyet tyngde.

-Alle tarifforslag skal ut til avstemning. Flertallet av de avgitte stemmene avgjør om forslaget er forkasta eller godkjent.

Dette går på endring av L0s vedtekter. I dag kan L0-ledelsen unnlate å sende ut forslagene til uravstemning og vedtektene gir dem flere muligheter til å underkjenne avstemningsresultatet.

7. Hovedavtalen.

Forrige gang reiste Pål Steigan benkeforslaget: Avvis grunnprinsippene i Hovedavtalen. Deretter kom alle de konkrete endringsforslagene.

I forberedelsene til Kongressen mener vi at hovedsaka er krav om endringer i paragrafene og ikke en diskusjon om hele greia skal avvises.

Foran forrige kongress hadde telefonsentralmontørene sin fagforening en grundig gjennomgang av hele avtalen og reiste en rekke endringsforslag. Dette var svært nyttig. Om endel foreninger kunne gjøre det samme i år, så vil det samtidig være et viktig bidrag til fostringen innad i foreningene. Forberedelsene til L0-kongressen er et godt påskudd.

De hovedsakene vi mener bør kjøres er følgende:

-Fredsplikten oppheves.

Det betyr fjerning av § 2 pkt 1. Kravet bør knyttes til diskusjonen om den lokale forhandlingsretten.

-Bort med NAFs rett til å kreve tillitsmenn fjernet.

Paragraf 10 gir idag NAF retten til å kreve fjerna en tillitsmann som har forbrutt seg grovt mot Hovedavtalen. Den gir NAF en uhørt rett til å gripe inn i de fagorganisertes rett til sjøl å velge hvem som skal representere dem. Dette kravet bør reises i tilknytning til saka om Bjørn Enes på Falconbridge. Han er trua med avsettelse fordi han oppfordra til og deltok i ulovlig aksjon. Han har underskrevet en erklæring om at han vil følge Hovedavtalen i framtida og at han er klar over at han kan bli sparka om han bryter den. Men samtidig har han offisielt sagt at han setter lojaliteten til medlemmene over lojaliteten til Hovedavtalen. Dette godtar ikke NAF.

-NAF skal ikke ha rett til å kreve erstatning etter ulovlig streik. Dette er egentlig ikke en Hovedavtale-sak. Det dreier seg om endringer i Arbeidstvistloven. Erstatningssøksmålene mot buss-

arbeidere, rørleggere, Greaker Dampvaskeri osv., gjør denne saka brennende aktuell. Saken behøver ikke reises som lovendringsforslag. Politisk protest mot søksmålene vil ha god effekt.

8. Stat og kommune.

Det vil være enkelte saker som er særskilte for fagforeningene i offentlig sektor. Vi har utvikla alt for lite faglige retningslinjer for dette arbeidet. Men vi mener at disse fagforeningene, ved siden av det mer selvfølgelige engasjementet i statens og kommunenes budsjettpolitikk, bør reise spørsmålet om "grå stillinger". Det er det offentlige som driver det mest avanserte og systematiske bruddet på Arbeidsmiljølovens bestemmelser. I en rekke kommuner er opp til halvparten av de ansatte uten fast kontrakt.

Samtidig bør spørsmålet om utvida forhandlingsrett for disse foreningene reises.

9. Industripolitikk, data, olje.

Disse sakene henger nøye sammen og det er noe uklart hvordan de vil bli behandla på Kongressen. Det dreier seg ikke her om faglige spørsmål, men allmenpolitiske saker først og fremst. Vi må i stor grad henvise til utkastet til Arbeidsprogram for partiet. Når det gjelder ojepolitikken, så er fremdeles SKAUs uttalelse fra 1977 ("Hva vil AKP(m-l)?") aktuell. Utifra disse dokumentene må vi be kameratene sjøl om å vurdere hvilke saker de ønsker å reise. Det eneste vi skal ta opp her, er noen fragmenter av en politikk som bør gå igjen flere steder.

-6 timers arbeidsdag.

Dette er et svært sentralt krav for å kunne møte arbeidsløsheten som følger av rasjonaliseringa som kommer. Dessuten er det et svært sentralt kvinnepolitisk krav.

DNA går steinhardt mot dette kravet. Vi har fått referert 5 argumenter i mot fra ledende LO-folk innafor data-kontoret deres. o" Folk blir sløve, de veit ikke hva de skal bruke fritida til"

Dette gidder vi ikke å kommentere.

o" Fedrelandet har ikke råd".

Har vi råd til å la store deler av arbeidsstyrken gå uproduktive og på trygd?

o" Det vil føre til at landet får for lite arbeidskraft"

Men dette argumentet føres fram samtidig som de samme folka sier at data-revolusjonen vil føre til en alvorlig arbeidsløshet. Dessuten vil 6-timersdagen bringe mange fler, særlig kvinner, ut på arbeidsmarkedet.

o" Arbeidskrafta blir så dyr at det vil invitere kapitalistene til

ytterligere rasjonalisering!"

Dette argumentet er det mest subtile av dem. Men viss du trekker konsekvensene av det, så vil resultatet bli at vi krevde 10 timers arbeidsdag og lavere lønn. Da ville arbeidskrafta bli så billig at man ikke trengte rasjonalisere i det hele tatt. Et reaksjonært argument. Og helt i strid med de lovene som driver rasjonaliseringa fram.

o "6-timersdagen lar seg ikke gjennomføre under kapitalismen(!)"
Et sjelden argument fra DNA-koryfeer i regjeringsposisjon. Vi må nok innta en mer "reformistisk" holdning; 6-timersdagen er i seg sjøl ikke uforenlig med kapitalismen i større grad enn 8-timersdagen var det.

-Rasjonaliseringa skal føre til fjerning av skift, overtid og helsefarlige jobber. Ingen skal miste jobben.

-Fagforeningene skal ha vetorett ved innføring av nye produksjonsteknikker.

-Oljepengene skal brukes til ny industrireising og til utvikling av helse- og sosialvesenet.

-Profittmotivet skal være underordnet samfunnsmessige hensyn i industripolitikken.

Dette står faktisk i LOs handlingsprogram. Men Lied-utvalget, med Tor Halvorsens stemme, slo fast det stikk motsatte prinsipp. Denne saka må reises påny og Halvorsen må skvises.

Lied-utvalget: "utvalget regner således med at vi fortsatt vil ha et markedsorientert system, der avgjørelser om produksjon og investeringer i hovedsak skal tas i den enkelte bedrift."....."Utvalget mener også at fortjenestemotivet skal spille en hovedrolle for bedriftenes disposisjoner" (s. 62) !

LOs handlingsprogram: "-sterkere offentlig kontroll med næringslivets disposisjoner, en aktiv næringspolitikk der profittinteressene må vike for samfunnsmessige interesser og hensyn" (s.31)

Det bør ikke bli mulig for Tor Halvorsen å prate seg bort fra at dette er to stikk motsatte syn!

10. Internasjonale spørsmål.

Kampen mot sosialimperialismen må bli en av de absolutte hovedsakene i forberedelsene til Kongressen. Denne saken er i større grad enn de fleste andre avhengig av vår innsats, samtidig som det finnes et bredt massegrunnlag for å få reist den. Vi mener hovedsaken må være å få reist en flom av forslag som krever Sovjet ut av

Afghanistan. Vi må også kreve at Kongressen bevilger penger til støtte for den afghanske motstandskampen. Kampen mot sosialimperialismen er noen få plasser i ferd med å gå ut over resolusjonsstadiet og over i aktivt støttearbeid. Dette er en svært bra utvikling (jfr. innsamlingene på Hydro). Forslagene til vedtak bør derfor også inneholde en oppfordring til at fagforeningene aktivt bør delta i støttearbeidet. Sist kongress reiste vi bl.a. forslag om at LO skal bryte med fagbevegelsen i Sovjet, Øst-Europa og Israel. Det er bra om slike forslag kommer også denne gangen, men det er etter vår oppfatning et underordna spørsmål og vi vil foreslå at kameratene i tilfelle konsentrerer seg om Sovjet og knytter det til Afghanistan-saka.

Samtidig ville det være uhyre gunstig om det kom forslag som støtta arbeideropposisjonen i Sovjet, der forsøkene på å danne uavhengige fagforeninger er blitt forbudt og lederne arrestert.

Ellers bør det reises forslag om støtte til kampen mot militærkuppet i Bolivia.

I dag jobbes det godt med et opprop i fagbevegelsen til støtte for palestinerne sak. Det finnes store konflikter innad i DNA på dette spørsmålet. De må utvikles videre, også i forberedelsene til Kongressen.

Så mange som mulig av forslagene bør også inneholde en oppfordring om at LO-ledelsen skal invitere representanter for den afghanske geriljaen, representanter for gruvearbeiderne i Bolivia og representanter for den palestinske fagbevegelsen til Kongressen.

11. Kvinnespørsmål.

De særskilte kvinnekravene bør reises også i reint mannsdominerte yrker.

-Data. Kvinnene bør nevnes spesielt. De ryker i stort omfang når rasjonaliseringa kommer for fullt i kontor og service-yrkene. Kvinnene får gjerne de dårligste jobbene, rutinearbeid, skjermavlesning osv. Vi må reise kravet om reelle muligheter til opplæring, i arbeidstida.

-Fagutdanning. Vi må kreve fagstatus for de typiske "jentelinjene" på yrkesskolene. Fagbevegelsen må kreve at jentene ikke bare kommer inn på yrkesskolene, men også at de blir sikra lærlingeplasser etterpå.

-6-timersdag. med rett til ytterligere redusert arbeidsdag uten lønnskompensasjon for småbarnsforeldre (Dette kravet står det strid om i kvinnebevegelsen)

-6 måneders svangerskapspermisjon med full lønn. Full lønn under

omsorgspermisjon.

-Fulle rettigheter for deltidsansatte. Mange kvinner er deltidsansatte . Men i dag må du jobbe minst 15 timer uka for at du får rett til pensjonspoeng og andre sosiale ytelser.

-Nedskjæringen av helse og sosialvesnet rammer også kvinnene særskilt. Statens linje er å hindre at sjuke kommer på sjukehus eller pleiehjem , at ungene kommer på daghjem, lekesentre osv. Dette medfører at kvinnene ytterligere vil bli bundet til hjemmet og pleie av unger og eldre.

12. Bedriftsdemokratiet.

Vi ville ikke ha gjort noe stort nummer av denne saka om ikke LO/DNA hadde kjørt den opp som en hovedsak foran Kongressen. Nå skal dette tydeligvis bli en av DNAs kostnadsfrie reformer som de håper vil avlede oppmerksomheten fra andre spørsmål.

Utvidelse av bedriftsdemokratiet slik LO og DNA legger opp til, vil innebære enda fler utvalg, enda fler fagforeningsfolk skal bindes opp til klassesamarbeid og bli garantister når bedriften vil gjennomføre "upopulære tiltak".

Intensjonen med bedriftsdemokratiet er utvikling av klassesamarbeidet i motsetning til å styrke fagforeningene. Dette har da også NAF og DNA i all hovedsak lykket med. Det er først og fremst NAF som har grunn til å si seg fornøyd med ordningen. Sjøl forbundsstyret i Kjemisk klager over at representantene "glemmer hvem de er valgt av" i sitt supplement til LOs debatthefte om bedriftsdemokratiet.

Samtidig er det etter vårt syn klart at de formelle rettighetene som bedriftsdemokratiet ga arbeiderne , f.eks. når det gjelder informasjon, i og for seg er et historisk framskritt. Vi kan ikke være imot at de ansatte får utvida sine rettigheter i forhold til bedriftseierne. Men vi må samtidig kjempe med nebb og klør mot at de ansatte skal bli "medansvarlige" for bedriftens utvikling og utvikle en holdning som tenker: "vårt felles beste".

Partiet har ikke diskutert eller kommentert bedriftsdemokratiet siden 1972/73. Dette har vært feil. Vi får ta denne diskusjonen nå og helst i Klassekampen , Røde Fane osv. Inntil videre mener vi at hovedlinjen for å møte LO-ledelsens utspill bør være følgende:

- Bort med taushetsplikten i Bedriftsstyrer , -forsamling og-utvalg
- Representantene skal være underlagt fagforeningene på stedet.
- Fagforeningene skal ha rett til å bruke egen ekspertise for å vurdere bedriftens forskjellige planer. Bedriften betaler.
- Utvida rett for de ansatte til å stanse utbetaling av aksje-

utbytte, planer for nedleggelse, permitteringer og innføring av nytt produksjonsutstyr.

Dette siste er Kjemisk sine krav. De kan være gunstige til å skape en viss splittelse innad i LO om reformene.

13. Diverse.

Her følger en del enkeltsaker som vi mener bør være med i forslagsbunken til Kongressen, sjøl om vi ikke oppfatter dem som hovedsaker i samme betydning som de foregående.

-Fremmedarbeidernes rettigheter, mot innvandringsstoppen, gruppeimport, for gratis språkopplæring i arbeidstida, også for de hjemmeverende kvinnene. Felles arbeidsformidling. Stemmerett i alle valg etter to år i landet. Her har vi forsømt oss kraftig de siste årene og vi må sikre særskilt at disse kravene blir reist.

-Pensjonistspørsmålet; sening av pensjonsalderen og økning av pensjonene. Om det siste kommer det artikler i Klassekampen om ikke så lenge.

-Økt boligbygging, økte utlånsrammer for Husbanken, lavere rente.

-Kritikk av pampelønningene i LO-ledelsen; de bør lønnes i pakt med lønnsutviklingen i yrket de kom fra. Krav om at alle ordninger der høyere tillitsmenn får billige lån av kontingentpengene skal avvikles umiddelbart. Ordninga med LOs pensjonskasse for tillitsmenn må avvikles.

-5. ferieuke, krav om feriepenger på alle sjukepengar, også når oppholdet strekker seg over mer enn 3 måneder.

-Bort med B-ordninga for helligdagspenger. I flere yrker kan man bli trukket 700 kroner av opptjente helligdagspenger om man skifter like før eller etter helg.

-Mot pengestøtte til "arbeiderpressen", for sosialisme i formålsparagrafen til LO. (Se forslaget vi stilte på LO-kongressen sist og kutt ut forslaget om navneendring til AFL), endring av valgreglene til LO-kongressen (Se LO-boka).

14. Prioritering.

Vi har tatt opp relativt mange saker, både under hovedsaker og diverse. En likestilling av hovedsakene kan imidlertid ikke gjøres bare formelt. De forskjellige sakene vil kreve ulik innsats fra vår side. Det er etter vår oppfatning klart at tariffpolitikken, inkludert pris- og skattepolitikken, vil bli en av hovedsakene vi absolutt må prioritere. Dette vil også være en selvfølgelighet for fagforeningsmedlemmene, Det vil imidlertid ikke kampen mot sosial-

imperialismen være. Dette er noe vi må jobbe fram til å bli en hovedsak og det vil derfor kanskje kreve mer arbeid av oss på endel plasser. Det samme vil gjelde for Hovedavtalen og fremmedarbeider-spørsmålet. Her må det gjøres et spesielt sikringsarbeid fra DSene, slik at disse sakene faktisk blir reist i noen foreninger.

Vi oppfordrer derfor DSene i sin diskusjon til å lage en egen plan og sikring av de forskjellige sakene.,

15. Metoder.

Vi antyda tidligere en måte å få reist spørsmålet om Hovedavtalen på. I realiteten vil en god del av forarbeidet til L0-kongressen kunne knyttes til å korrigere feilen med for lite allsidig kommunistisk arbeid i fagforeningene. I enkelte byer driver fagforeningskamerater å forbereder større møter om industripolitikken; der representanter for de forskjellige "arbeiderpartiene" skal være representert. Vi tror også at lokal jobbing med tverrfaglige konferanser om lønnspolitikken og andre spørsmål kan være svært så nyttige. Sjøl om ikke disse har eksplisitt til hensikt å drøfte forberedelsene til L0-kongressen. I arbeidet for Afghanistan bør kameratene diskutere metoder for å knytte fagforeningene til Afghanistan-komiteene og metoder for støttearbeidet ellers. Dette kan f.eks. være en utmerka sak for aktivisering av fremmedarbeidere. Svært mange pakistanske arbeidere er djupt engasjert i Afghanistans skjebne.

Kort sagt ber vi kameratene forsøke å tenke langt ut over sjølve det møtet som skal behandle forslagene.

PS

I tillegg til det som er nevnt her vil organisasjonsspørsmåla i L0 komme opp i en eller annen form. Det vil neppe være klart før 1.oktober hva som vil komme opp, men L0-ledelsen har jo lidd et par nederlag i perioden med sentraliseringsplanene sine. Det er mulig de vil bruke Kongressen til nye tiltak av den typen. Det må vi ta opp konkret når forslaga eventuelt ligger på bordet.

16. Foreløpig sentral plan.

- a) Det kommer et større intervju med Tor Mostue i Klassekampen, om hva vi anser som hovedsakene på Kongressen.
- b) Vi akter å følge opp de forskjellige hovedtemaene med intervjuer, bakgrunnsartikler osv i Klassekampen fram til 1.oktober.
- c) FU planlegger utgivelse av forskjellige hefter fra seinere på høsten. I første omgang ett om forhandlings- og aksjonsteknikk lokalt og ett om erfaringene med bedriftsdemokratiet.
- d) I tillegg vil det bli forsøkt laget hefter om oljepolitikk og/eller sentrale deler av industripolitikken. Disse kan ikke

tidfestes nå, ettersom de krever en ganske grundig diskusjonsprosess. Målet er å få en del av dem ut i god tid før Kongressen begynner.

- e) Før sjølve Kongressen vil vi lage et "faglig-politisk regnskap" for hva LO har foretatt seg i kongressperioden til massespredning.
- f) Under Kongressen ønsker vi å få til en systematisk masseutdeling/salg av KK på arbeidsplassene.
- g) Etter Kongressen vil vi lage en oppsummering av forholdet mellom grunnplanets krav og Kongressens vedtak. Også den for massespredning.
- h) Flere av de store sakene på LO-kongressen vil ha direkte betydning for vår valgkamp i -81 og vil derfor bli integrerte i den.

DIREKTIV TIL ALLE DS:

1. DS pålegges å sørge for en grundig diskusjon av hvordan LO-kongressen skal forberedes i distriktet som helhet. Under DS sin ledelse må det avholdes møter/diskusjoner med sentrale faglige avdelinger/tillitsmenn. Dette må skje raskt ettersom de fleste foreninger vil avholde sine møter fram til midten av september.
2. DS pålegges særskilt å sikre arbeidet med nominasjon til delgalvalget i de enkelte forbund. Her er ikke nøyaktig frist satt fra forbunda, men den vil trolig komme ganske snart. Vi ønsker å få kommunister og revolusjonære til Kongressen. Men samtidig må vi jobbe skikkelig for progressive kandidater med vinnersjanser. Slik valgene er lagt opp, har det en viss betydning at kandidatene er kjente, i det minste i distriktet sitt, sjøl om dette ikke er avgjørende. Det må også arbeides grundig med at de nominerte kameratene markerer seg i fagbladene fram til det endelige valget skal foregå på vårparten en gang.

DS pålegges å rapportere til FU sentralt straks kandidater er nominert. FU vil i en særskilt sending kommentere enkelte distrikters kandidater.

SKAU

II. DIREKTIV OM RAPPORTPLIKT OM DELEGATER TIL FORBUNDSLANDSMØTER

Kjemisk og Handel og Kontor har landsmøter i høst. Dersom vi skal få anledning til å forberede oss, trenger vi opplysninger om hvem som er valgt til delegater.

DS pålegges derfor straks å undersøke og melde fra om valg av delegater til FU sentralt. Vi er i første rekke interessert i medlemmer, sympatisører eller progressive.

Dette er en forutsetning for at vi skal kunne innkalle utsendingene til fraksjonsmøter i god tid før landsmøtene åpner.

Kameratslig hilsen

SKAU

III. VARSEL OM INNKALLING AV KVINNEPOLITISK KONFERANSE

Vi har i tidligere brev til DSAU om Kvinnefrontens landsmøte i mai varslet om det står ulike oppfatninger og til dels store motsigelser om hvilken politikk Kvinnefronten skal føre og om hva vi som parti bør gå inn for i Kvinnefronten. Disse motsigelsene står fortsatt etter Kvinnefrontens landsmøte.

SKAU vil derfor gå inn for en kvinnepolitisk konferanse i partiet for å diskutere disse motsigelsene og hvilken kvinnepolitisk linje partiet skal ha. Vi planlegger å avholde denne konferansen på nyåret. Vi vil i løpet av høsten sende ut materiale til denne diskusjonen og føre diskusjonen i TF.

Nærmere innkalling og materiale til konferansen vil komme seinere.

Kameratslig hilsen

SKAU

IV. FORELØPIG DIREKTIV OM AFGHANISTANARBEIDET

1. Prioriter lokale Afghanistan-komiteer.

Som et ledd i en opprioritering av partiets anti-imperialistiske arbeid, sender SKAU ut følgende foreløpige direktiv:

I det anti-imperialistiske arbeidet skal Afghanistan-arbeidet generelt være det høyest prioriterte spørsmålet. Der hvor det er grunnlag for det, skal partiet gå i spissen for å danne politisk breie solidaritetskomiteer. I tillegg til politisk bredde må det sikres at komiteen driver aktivist-arbeid for å samle politisk, økonomisk og annen materiell støtte. Som ei

generell retningslinje må partiet arbeide for at pengene til den afghanske motstandsbevegelsen blir gitt uten vilkår.

2. Begrunnelse:

Et kommunistisk parti er ikke navnet verdig om ikke den proletariske internasjonalsismen holdes høyt i hevd. I dag er det spesielt viktig å arbeide fram en aktiv solidaritet med sosialimperialismens ofre. En aktiv støtte til sosialimperialismens ofre og den kampen de fører vil også ha en direkte krigsutsettende virkning: Jo sterkere motstandskamp i de okkuperte landa, desto større styrker og økonomiske midler må Sovjet binde for å holde okkupasjonen ved like. Dette svekker Sovjets krigsevne. Dette er til fordel for alle verdens folk, inkludert oss i Norge.

3. Noen råd og opplysninger:

-At Afghanistanarbeidet prioriteres opp generelt betyr sjølsagt ikke at annet solidaritetsarbeid som går bra på stedet (Eritrea, Palestina, Kampuchea o.a.) skal raseres. Det må foretas en konkret tillemping av det generelle direktivet. Solidaritetsarbeid med Eritrea og Kampuchea retter seg, som Afghanistanarbeidet, mot Sovjets agresjon og er derfor også av stor viktighet. Rød Ungdom har vedtatt å prioritere Eritrea på topp fram mot Operasjon Dagsverk i oktober i år. Dette er faktorer som må tas med i betraktningen ved tillemping av dette direktivet lokalt.

-Partiet har en spesiell forpliktelse til å drive igang det aktivistiske arbeidet: Aktive komiteer med medlemmer som driver politisk og økonomisk støttearbeid etter en plan.

-Vi vil særlig understreke betydninga av at konkret støttearbeid blir drevet i fagbevegelsen. Dette arbeidet kan drives på mange forskjellige nivåer, og de fleste steder vil det være mulig å finne et nivå som passer til tradisjoner, politisk nivå forøvrig osv. Det er forholdsvis lett å lage klesinnsamling, slik det ble gjort i Tønsberg og på Herøya. Arbeidet for de afghanske flyktningene har brei appell og det gir en innfallsvinkel for å ta opp Afghanistansspørsmålet politisk. Men det er ikke nødvendig å låse seg til denne formen. Dersom det finnes en Afghanistankomite på stedet er det av stor betydning om noen fagforeninger vedtar å delta i dens arbeid på en eller annen måte, eller kanskje delta i å opprette en slik komite. Fagforeninga kan gå inn for å invitere en representant for frigjøringsstyrkene i Afghanistan til å orientere om situasjonen. Dersom flere fagforeninger går inn for noe sånt, vil vi ha et godt utgangspunkt til å forberede en turné sentralt fra. Noen steder er det allerede igang pengeinnsamlinger

til Afghanistan. Å få faglig støtte, enten i form av fagforenings-tilslutning/bevilgninger eller støtteoppbøp fra faglige tillitsmenn, vil være viktig, evt at fagforeninga slutter opp om at det drives innsamling blant medlemmene. Noen steder vil det kanskje være mulig å få til debattmøter om Afghanistan i faglig regi, evt i Samorg'ene. Dette er viktig for å møte den revisjonistiske "freds"offensiven og vise at noe av det vi kan gjøre for å slåss mot en ny verdenskrig er å støtte dem som slåss mot Sovjets ekspansjon i dag.

(Denne merknaden har karakter av ei samling ideer. Kanskje ikke alle er like gode. Det er derfor viktig at avdelinger som vinner viktige erfaringer i Afghanistan-arbeidet i fagforeningene, ser det som sitt ansvar å bringe disse erfaringene videre, enten gjennom Klassekampen eller gjennom interne kanaler.)

-Det bør arbeides for at penger som samles inn skal gå vilkårs- løst til motstandsorganisasjonene som komiteen til enhver tid har kontakt med. Det er motstandsbevegelsen sjøl som vil vite hvordan midlene best kan brukes. For tida er det et skrikende behov for økonomisk hjelp slik at frihetskjemperne sjøl kan kjøpe de våpna de trenger.

Reint humanitær støtte er sjølsagt også en positiv støtte og bør støttes der forholda tilsier det. Men som ei generell linje bør vi føre politisk kamp i fronten for at midlene skal gå vilkårs- løst til motstandsbevegelsene.

-Vi arbeider for at Afghanistankomiteene i løpet av tidlig i høst (sept/okt) skal samles til en landsomfattende organisasjon (formene som dette kan ta er ikke bestemt- det må avklares etter grundige diskusjoner med alliansepartnerne, bl.a. i Oslo-komiteen) Alle som oppretter lokale komiteer bør ha dette for øyet, og arbeide for at komiteene skal være så enhetlige som de lokale forholda tillater. Dvs enhetlige i form av

1) stor politisk bredde 2) betående av aktivistisk grunnplans- arbeid 3) gi midlene vilkårsloest til motstandsbevegelsen.

Om mange lokale komiteer i hovedsak har samme karakter vil det gjøre det lettere å danne en landsomfattende organisasjon i høst.

-Vi arbeider (via Oslo-komiteen) for at det tidlig i høst skal arrangeres en landsomfattende solidaritetsuke og at det skal startes en landsomfattende pengeinnsamling (eks. 1 mill. innen....)

-Vi mener det er viktig å starte dette arbeidet raskt.

Dette er et midlertidig direktiv. I samband med partiets nye

plan som blir sendt ut vil en videre oppfølging og konkretisering av vårt arbeid med anti-imperialisme og kamp mot Sovjets krigs- og ekspansjonspolitikk skje.

SKAU

V. DIREKTIV OM LANDSMØTEDELEGATKONFERANSER

1. Vi viser til tidligere direktiv om landsmøtedelegatkonferanser som ble sendt ut i mars -80. Dette direktivet er retningsgivende for gjennomføringa av landsmøtedelegatkonferansene og for distriktsstyrets ansvar for gjennomføringa. Vi viser her særskilt til pkt 2. Ansvarsområde.

I tillegg til å forberede forslag på gruppeledere, som det blir bedt om der bl.a., ber vi om at DS også forbereder forslag til referenter, redaksjonskomite og fullmaktskomite blant delegatene.

2. Vi understreker nødvendigheten av å ta nøye på sikkerheten i forbindelse med konferansene. De er en del av selve landsmøtet og vil således ha tråder inn til siste etappe av landsmøtet. Vi viser her til spesielt direktiv om sikringa av konferansene, sendt ut i okt.-79.

3. Vi gjentar datoen som er foreslått for konferansen i deres distrikt. Datoen er

4. Oppmøteavtale for representanten fra SK til deres konferanse leveres av DS-formannen på DS-formannskonferansen.

5. Vi minner om fristen for godkjenning av lag, som er 1.sept. Det betyr at DS-formannskonferansen er siste høve til å levere søknader.

6. Delegatene til landsmøtet blir valgt i forhold til antall medlemmer med fulle rettigheter som det er innbetalt kontingent for. Fordeling av delegater vil foregå etter en nøkkel basert på antall medlemmer med fulle rettigheter som har betalt kontingent for 1.termin -80.

Fordelingen vil foregå utfra kontingenten for 1.termin som er innbetalt pr. 1.sept. Kontingentrestanse for 1.termin må derfor tas med på DS-formannskonferansen!

7. Vi ber også om at resterende landsmøteavgift blir betalt inn sammen med restkontingenten for 1.termin.

Som en hjelp for DS i arbeidet med det som tas opp i pkt

5 og 6 er det vedlagt liste over godkjente lag ,med påtegning om kontingentstatus for 1.termin-80.

SKAU

VI. DIREKTIV OM SPREDNING AV INTERNMATERIALE FOR RU OG NKS

Erstatter direktiv av 05.12.78.-----

Ungdomsforbunda vil gå over til å sende ut medlemsblad og materiale av liknende karakter pr. internpost. De steder hvor de har brukbare adresser vil dette settes i kraft allerede fra denne rutina av.

Om ungdomsforbunda , de steder hvor de har distriktsorganisasjoner, fremdeles vil benytte seg av partiets distribusjonsnett på distriktsplan for å få spredd medlemsblad o.l. materiale, må bli opp til dere og ungdomsforbunda lokalt å komme til enighet om. Uansett, vil det være enkelte saker-av mindre omfang og som ikke kan gå i posten-som må sendes på samme måte som tidligere, dvs sammen med internmaterialet fra partiet. DS må derfor opprettholde de nødvendige kommunikasjonslinjene til ungdomsforbunda lokalt på dette området.

Ellers opprettholdes pålegget fra tidligere om at overlevering til ungdomsforbunda må skje raskest mulig.DS må følge opp at partiets lokallag overholder de overleveringsfristene som er gitt i direktivet til lagsstyret.

Overlevering av materiale må i alle ledd foregå på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte.

SKAU

VII. PURRING PÅ ARSRAPPORTER

For flere distrikter mangler vi nokså mange årsrapporter/rapporter for 3.termin-79. Årsrapportene er et svært viktig materiale for å kunne gjøre sikre analyser over organisasjonsmessige og klassemessige forhold i partiet.Vi ber derfor om at Dsa driver inn det som er mulig av manglende rapporter og overrekker dem til oss , seinest i neste rutine.

Vedlagt følger en liste over hvilke lag vi har mottatt rapporter fra i distriktet pr. 08.08.80.

SKAU